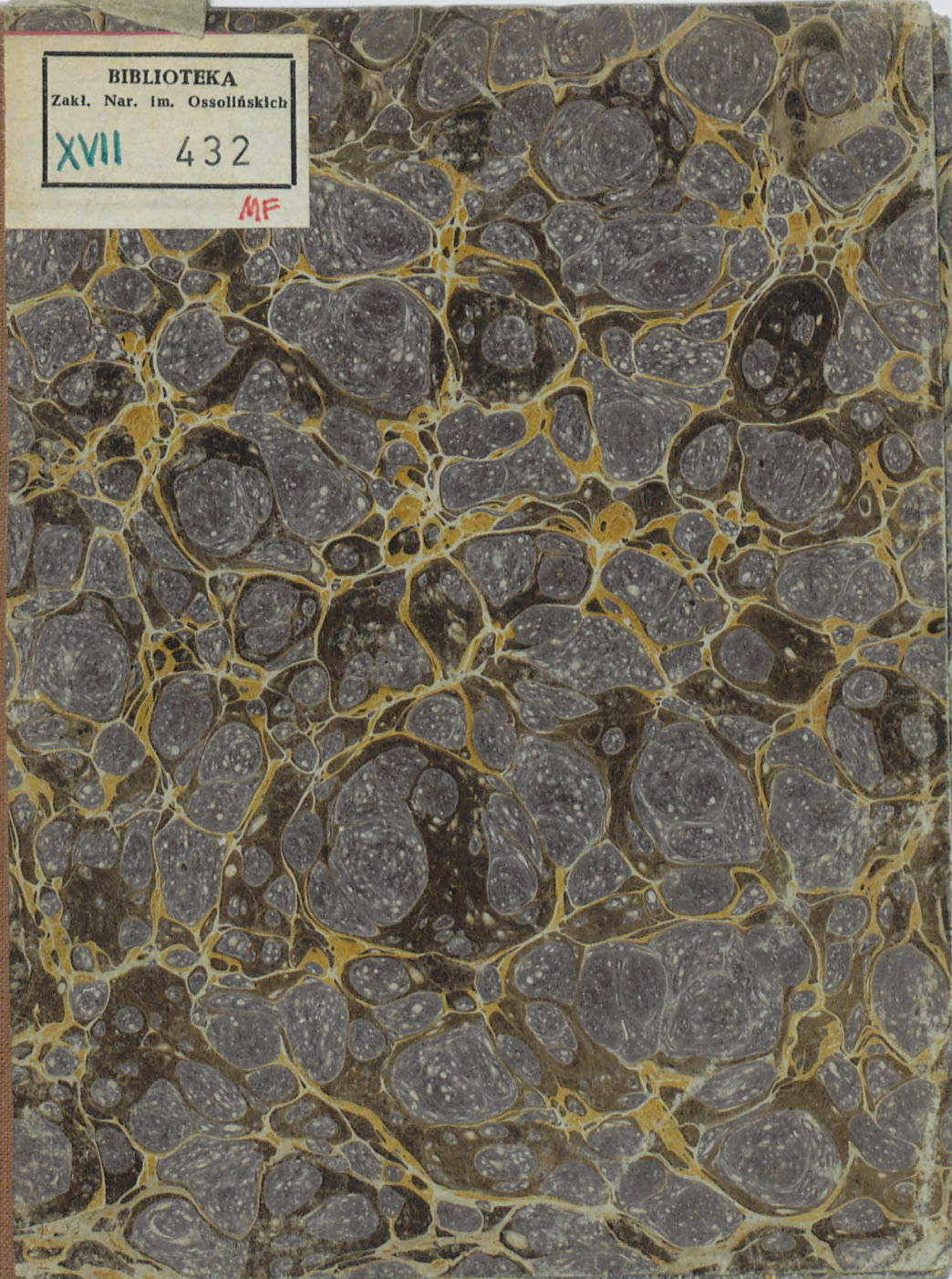
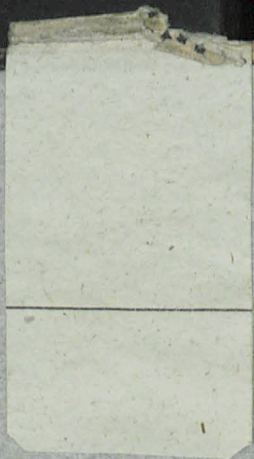

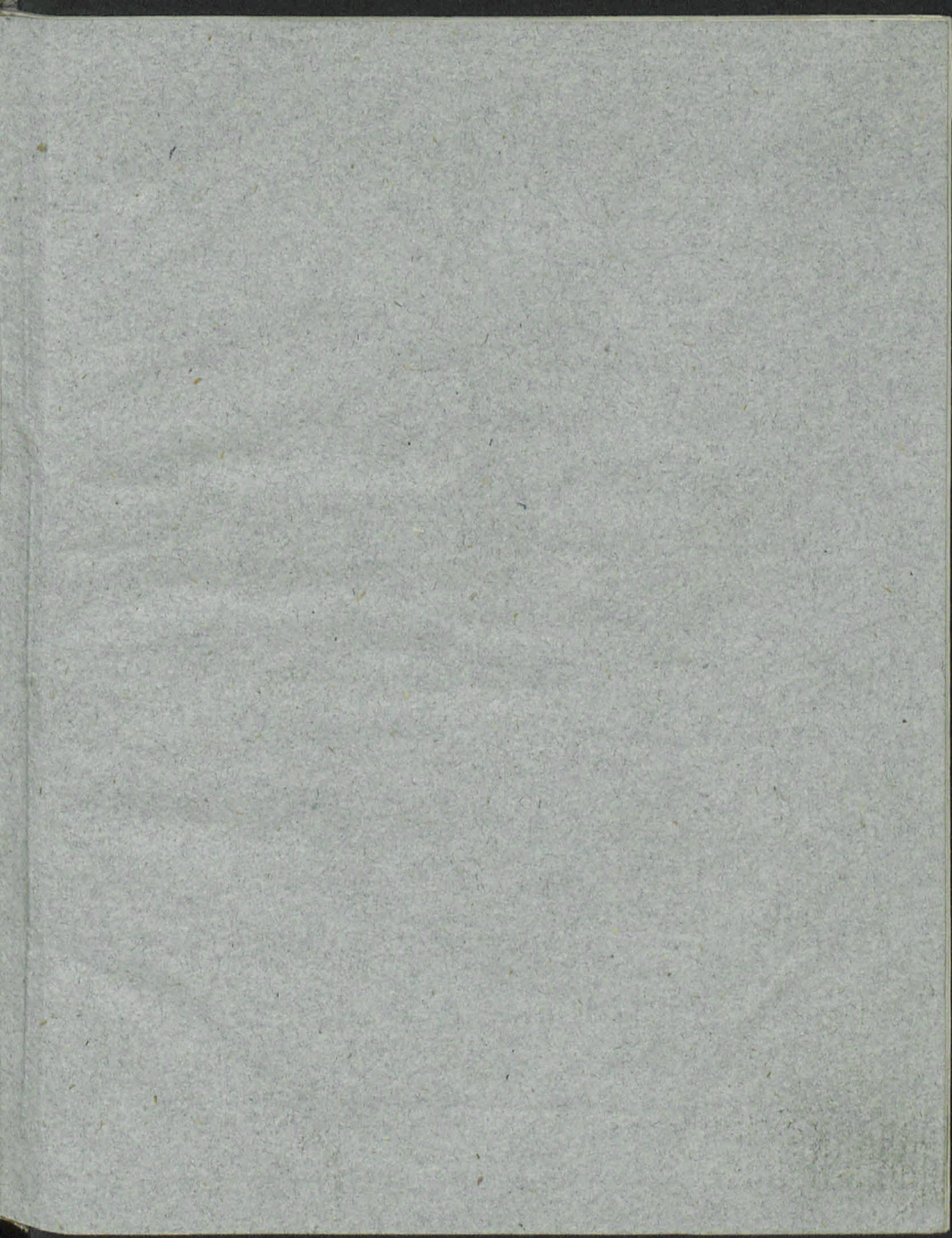
BIBLIOTEKA
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

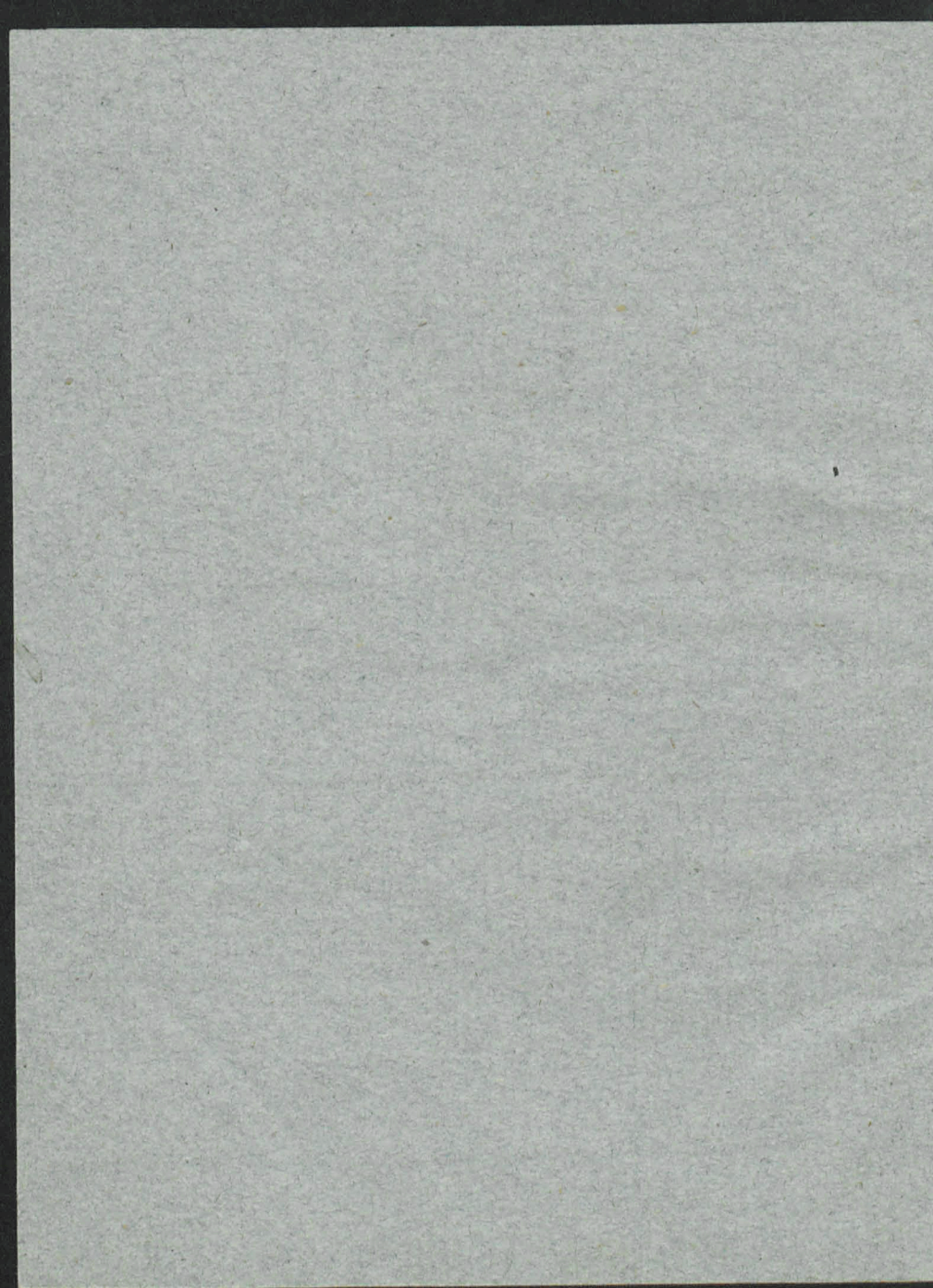
XVII 432

MF

193

CHIMERA,
ALBO
HISTORIA

O jej zwalczeniu. 2

X. 185.

PRZEZ
JANA KRAIEWSKIEGO,
Teraz Nowo wydana.

VV POZNANIV

Drukarni Marcina Wolcaba / Roku
Panskiego / 1604.

8.016

WAZACNY HERB JEJ MOŚCI P.
Jerzego Ostroroga ze Lwowa, r. r.

Czym Apollo czym Mars Bog wojenny srog!
Tym w skutkiem przyzdobiony ten to klejnot drogi.
Wobacz na Walecz Herbu pr. sławnego!
Określam chęć w skutku y męstwo wielkiego.
Jak bystrzaśca przechodzi Jelen wietro nogi!
Wskazie inście zwierzęta czego znakiem rogi.
Te które są na Helmie tak dom ten wza czności!
Przechodzi wiele instrydy w brzości dzielności.
Wiec Karon co znaczy strzala Helm przebier/
Znać je tey znacnie służył przodek znamienity.
Ażó pole czerwone iako lasne wśedzie/
Tak twa sława y sprzodki niezakreśla będzie.

XVIII - 432 - III

Je' Gosci Pánu B.

Herzemu Ostrorogowi / ze

Lwowka r. r. Pánu swemu
Milościwemu.

JAN KRAIEWSKI.

Rzypatrujac sie tak wielkiey zacności /
Myśliem coby twey osobliwości.

Godnego wspom. miłościwym stawie /
A chec obiawić.

Szczerze ku twemu domowi skloniona /
Dsilnie zycząc / abys tę ty ona.

Gardzić nieraczył / lecz sie kontentował /
A włajce chował.

Gdyś ni mi złota Thagus złoto plawny /
Ni perel daie Indyjski kray stawny /

Lecz co sie w domu w bogim zdobyło /
Toć sie stawiło.

Corki rostkofy niosąc od Thyróna /
Ten to tym nowy y iak od Thyróna /

Nie wczny prawie / bo co spustych lasow /
Pisac tych czasow.

Niechay ci iednak wesolo spiwania /
Muzy rostkofne niech opowiedaia /

Winczowanie me o Bogow zyczlivych/
Godzin szeszliwych.

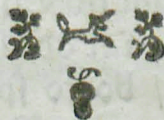
Ktoze by byly prozne twey zabawy/
Prose staw sie im niegardnie lastawy/
Zeby twa wdziecznosc y napotym znaly/
A wystawialy.

Gdyś nic tak zdaru iako wiecez ochoty/
Te troche pisma za pyśne kleynoty.
Przymi odemnie/ a podle me checi/
Miey na pamieci.

Jak Artaxerxes kiedy był witany /
Od ludu swego choynie darowany /
Dat tam kto co mogł nie zwyciężonemu /
Krolowi swemu.

Jeden vboგი vyżrzal to sprzygody /
Niemaiac co dać garść tylko dal wody /
Ktora vprzeymość serdecna znaczyła /
A cheć wzbudzila.

Krol iako baczny nie wzgardzil ochoty /
Wolal ia nizli one to kleynoty.
Tę prose niegardz checia slugi twego /
Zbaczenia swego.

POCZA

POCZANTEK,

Bellerophontá szczęście meſtwo opisuie/
 Onegoſ Ephrygiyſkiem Kroleſm bydź miánuie.
 Syn zacnego Glaukusa Krolá Korynſkiego/
 Który był od Praxusa zwalczony możnego.
 Krolá Argow / y przymuſon aby ſwe poſtugi/
 Oddawał mu on wiezien gdzie przez czas niedlugi.
 Mieſzkający na dworze Praxusa onego/
 Załochalá ſie w nim właſna żoná iego.
 Stenobea prze gładkoſć y piękna poſtawę/
 Chcac go zżyć y mieć z nim potáiemna ſpráwa.
 Napierw tego widzenia wſobie myſlić ielá/
 Jakoby miłoſć onei przezeń skutek wzielá.
 Trapi ſerce miłoſćia zaſtrzału frogiego /
 Myſlił ák by zniwolić młodziencá onego.
 Czý zanim obráca y ſerce ſtrapione/
 Kádá by wypełnilá myſli vlubione.
 Obawia ſie powierzyć chce bydź miłowána /
 Niechce bydź powodem / á bázro ſtroſkana.
 Przystęp trudny do rozmow chęci pokazania/
 Awo ia z mordowały tákie rozmyſlania.
 Aż na koniec nie moglá tak wielkim ciekwoſćiom/
 Wytrwać ogniu frogiemu / y takim trudnoſćiom.
 Powierzyła mu ſie ſwych ſerdecznych ſkrytoſći/
 Dáry iemu przeważne dawaiac z miłoſći.
 A płomien on ognisty chcac ſwoim ſtáraniem/
 Dżasić ſwoia zadá / y ſpolnym tochaniem.

Kzece mi : prze vrodęy twe piękne sprawy /
Dzielność takieś przystoynay grzeźczne zabawy.
Prze postawę przyiemna y prymioty twoie /
Koskochało sie wtobie zbytne serce moie.
Nie odrzucay że prośbę tey moiey miłości /
A vzałiwszy sie inś takich doległości.
Weś podarek odemnie godney vważenia /
Życząc mi wtey ciepkości iakiego vżenia.
Wymawiał sie iako mogli młodzieniec wstydlivy /
Niemaiać iey iako zbydż chciał vćiec pierzchliwy.
Ktorego gdy niemogła namowić swa mowa /
Vczyniała do niego rzecz : mowiac takowa /
Niś widziś damci ieseże wiekśy vpominek /
Tylko sercu badź Panem a wypeln vczynek.
Bierz pożytek odemnie serdeczney miłości /
A miey przysobie wśyśtkie naše te skrytości:
On młodzieniec z Krolewskiey a wrodzoney cnoty /
Wgardzył takie namowy y wśyśtkie Kleynoty.
Schoway mowí podarki a moiey mlodości /
Nie kuś Pani nieszczęsna y takich skrytości
Nie obiauiay przedemna / ni do vśu moich /
Przynoś wiecey takowych omylnych słow twoich.
To widziawszy iż była od niego wzgardzona /
Szła pedem do Prætausa gniewem zapalona.
Obwiniła z potrwarzy młodziensa onego /
Żaluiac zniewolienią swego gwaltownego.
Mowi zplaczem zdradliwa / sluga ten ktorego
Przymiodleś tu nadwor swoy / czasu niedawnego.

Smiał

Smiał sie kuśić ó enote do swiadczenia tobie /
Namawiał mie chcąc mie zwiesć y zniewolić sobie.
Kownym mi sie powiadał w Państwie y w zacności /
Stan moy chcący obelżyć ku moiey ciężkości.
Krolem sie bydź nazywał obiecował dary /
Przymuśał mie bydź kwoli skądzey zawse miary.
Agdy mie iuś swa nowa zwiesć ku misli swoiey
Niemożł / puścił sie za mna do lożnice twoiey.
Tamżemie chciał gwałtownie przymusić ku sprawie /
Tajemney lecz wždy Jowiś weyrzał tak laśkawie.
Sem mu sie zmocy iego wydarłá tym precy /
Niestuchając stow iego ni zelżenia wiecey.
Awo mi sam jest świadkiem obelżenia mego /
Saknia ktoram porwała z strachem ná znak iego.
Bo iey odbiegł pierzchliwie zdráycá vćielając /
Kiedym tu plá do ciebie ó gwałt nárzekając.
Semści sie mey krzywdy á mego zelżenia /
Niecierp zdráycy takiemu z swoiego bacżenia.
Bo nie tylko zniewáżył stan moy zacność twoie /
Aleć myślył ná gárdło bymie byl ná swois.
Wola wprzód mogł namowić / á zás chciał nápráwić
Mnie / albo wiec teń y sam żywotá cie zbáwić.
Tu Krol zaras ó wierzył gniewem zápalony /
Jal ná sobie zdzieráć pyśne ślasy ony.
Saluiacy despektu obelżenia swego /
Poczał myślic ó zgubie młodziencá onego.
Krorego jednáń zátracić dla ostáwy w domu
Niechiał / y wspomínáć niekázal nikomu.

Alę listy napisał do Szwagra swojego /
Chcac go tam mieć vniego ius zatráconego.
Wypisawşy mu on žal / y domu zelzenie /
Kazal by był podány wopatrzne więzienie.
Jobátes Swagier Krolá Praxusa możnego /
Ná zemsejnie vczynku tak popelnionego.
Niechciał go przecie stracić lecz żeby ná woynie /
Náčzolo wystáwiony zginál tak przystoynie.
A żeby pod Prátextem woyny nie dla winy /
Smierć podiał znałomita / á to z rey przyczyny.
Iş go widzac mlodziencá bázro vdátneho /
A przystoyney dzielności wrozum nie podlego.
Wiodac woynie z Narody wten czas postronými /
Postal go aby sie bil / y potykał z nimi.
On chociaş był ná czolo zaraz wystáwiony /
Vşedł wşedy obronno namniey niezraniony.
Wdziawşy čiásna przyłbice á miecz vştalony /
Wzial wrece gdzie poteznie y nienáganiony.
Mestwem wielkim y sercem / pobil huffce wielkie /
Nieprzyaciól nawálnych / y ich mieyscá wpełkie.
Przebit ná kon skoczşyşy ani obiezdżony /
Mezni woystko siełacy zrey y owey strony.
A Mars zaśie patrząiac na iego dzielności /
A mestwo niespodziane wtałowey mlodości.
Obşedł sie z nim láskawie y tymgo dárowal /
Otrzymane zwycięstwo tam mu obiecowal.
Gdzieby tylko pokusil şczesćia zyczliwego /
Şawşe miał bydz zwycięşca swego przeciwnego.

Jobates sie dowiedział y zdziwił sie mestwu/
 Chakiemu y dzielności y iego zwycięstwa u.
 Postal go podrugiraz bybel zatraczony/
 Leczon obronno vszedł skazdey zawsze strony.
 Bo ilekroć naczolo bywał wystawiony/
 Zwielfa škoda przeciwnych bel niezwyćiezony.
 Ktorego godj Jobates ni przeskrwawe boie/
 Mógł zgladzić ni przes woiney prze mysly swoje.
 Spraczowany misłami a przesczas niemaly/
 Ze ani go snu skrzydła czarne okrywaly.
 Tu sie chczacz mścić despectu tu zaśie mlodości/
 Zaluiaczy a meznei y iego dzielności.
 Czo by sobie poczacz miał niewiedział wtei mierze/
 Awiedzaczy poblizu o strasznei Chymerze.
 Albo dziwei wlicí iei na gorze rzezonei/
 Chymera/ y pomyslil /aby tam do onei.
 Godziny tak straszliwei iáchal ku zwalczeniu/
 Unimiacz by miało bydz po iego skonczeniu.]
 Jakoś strasna rzec belá nietilko zwalczeniu /
 Podobna/ ale owsem strasna ku widzeniu.
 Gora taka na ktorei dziw chymera belá/
 Nie iednego okrutnei smierci nabawila.
 Gora zlego przistempu wedrwziach strasne dzywy /
 Centaurus Briareus dziewiesil brzydliwy.
 Staly y rozmaitych rodzajow bestie/
 Ktore w onczas psowaly tam meznie nácie.

A zaś sama chymera dziw nie zwyciężony /
Głowy trzy palaiacze także trzy ogony.
Głowe lwia / smocza / koźia / a duch ogień żywy
Zust onych (nie tak sam dziw) iak płomien strażliwy
Gdzie nietelko lotnykon mogli by swoim skotiem /
Doiachawşy tam przebydz lecz y bistrzem okiem.
Strach weirzec nagadzine ktorei y skridlaty /
Pegaz ledwie podolał w moc zwielfa bo gaty.
Gdy tedy iuż zdecretu Jobatesowego /
Przyşpedł czas iachania domieisczja onego.
Billerophon przemyşlił iak nabardzei orym /
Aby dziw on zwałczyć mogł czo by y napotym.
Wieczna sława dzielności y teş meşwa iego /
Została tu naziemi v narodu wşego.
Jachł meşny mlodzienecz do mieiscza onego /
Chcaz pokuşić natych miast şczęscia zycliwego.
Przyiachawşy ku gorze wyşey omieniony /
Azeby bel tym şroşy tam gadzine onei.
Kazał ludu swoiemu by las wprzod rambali /
Gdzie lwioni okrutnina on czas mieşkali.
Potym kazał ze spodku kopać rowy wielkie /
By przeşuchoşć wytraćit one dziwy wşelkie.
Bo tam belo nagorze ieżioro škodliwe /
Kedy sie wiecz chowały bestie brzydliwe.
Przekopaly poniki zaczy miezostało /
Wody niez (gdzie robactwo) drobne pozdichalo.

Prze

Przistemp też oswobodźciel gdzie lás był niemaly/

Alwi srogie bestie zaráś zućiekały.

Gdy iuż przisto potkać sie z onem dzywem srogiem/

Poskoczyl naśwym koniu chetnie predko nogiem.

Przesiadł sie na Pegaza potym skrzydła tego/

Ktory go zaráś zamięst domieyszą onego.

Tam bedacz pogotowiu wsišteł v zbroiony/

Dirży dzywy nie znośne strachem o gárníony.

Westchnie ku bogom swoim by go ratowali/

A na tego potyczke wespół z nim patrzáli.

A Mars sie go vzałik Bog niezwićiezony/

Ponieważ był niestupnie bardzo oskarżony.

Dodał mu zaráś serca y przycynił męstwa/

Zyczacz mu nad ogromna gádzina zwićiestua.

Gdzie stojacz pogotowiu á bardzo struchlaly/

Czełal na one dzywy by sie potykały.

Potym gdy go ogromny Briareus zoczel/

Zaráś łniemu gniewliwy bardzo chyzo skoczek.

Chezacz go zabić aby nim brzydkie gardło swoje/

Tam napast/gdzie sie meźnie potkali oboie.

Miał potyczke y strážna zdiemiesilem onem/

Lecz go przebiel narych miast mieczem v stalonem.

Tam ze poległ pierwszy strach dziemiesiel brzydliwy/

Anastapiet Centaurus zguby tego chćiwy.

Jten zabit od niego gdzie iuż serca sobie/

Dodał/ze pogromiel te bestie obie.

Potym

Potym go zoczy Chimeray bestie one /
Ze od Bellerophonta ja ius pogromione.
Wda sie pedem kniemu a glowy trzy ony /
Puscaia siebie plomien y nie vgaßony.
Ktorem ona zwykla wicz y nabardzei skodzić /
Lecz isz pegaz kon lotny vmiat wto vgodzić.
Ze vchodzil onemu srogiemu plomieniu /
A wrym belo łaczniei przisć ku iei zatrączeniu.
Rzucisie nan swoiemi vsty brzydly wemi /
Pegaz sie wzgore vniost y strzydly lotnemi.
Potym ia zas napadßy anispodziwana /
Kiedy prawie zobaczy wpol nadmordowanu.
Potkal sie znia ius smielei pozadawal rany /
Nie bendacz sam by namniei iesze spraco wany.
Wcial iei wprzod glowe lwia gdzie chymera ona /
Bedacziadem skodliwem bardzo zaiusona.
Thnieniem onym straslywym ktorim zabiala /
Niemogacz ius zgladzic pozrzec gotam chiala.
Kozdiewi nan passceke pegaz znim na strone /
Vskoczy (wrym przypadßy) zetnie glowe one.
Gdzie strzecia ile kozia łaczniei mu moiwac /
Belo bo sie /nietak znia przysto mu mordowac.
Za skoczivßy wtel potym vntie trzy ogny /
Tam ze zaras dokonczy godziny ony.
Otrzymawßy zwyciestwo chwalet swoie bogi.
Semudali sto mestwa na taki dziv srogi /

Potym

Potym przebeł ono mieiszeze kandy woda bela/
Alic sie nan rozmaíta gadzina rzu ciela.
A ten ostaték wšelkych narodow bestie/
Pobiwšy vbezpieczył pobliskie naie.
A tak všedł obronno á niezwyćiezony/
Czego gdy sie dowiedziały kraie wzytkie ony.
Triumphy mu radošne zochota czynili/
Naznał wiecznei pamiecy offiari palili.
Jobates teš triumphy zwyciešcy takiemu/
Kazał cynic /gdzie iachal/ y sam przećiwiemu.
Siachawšy sie przywitał iał rownego sobie/
A czorke swa obiecał zaraš wtei dobie.
Radował sie zwycieštwu hoinie wdárovál/
Tam je by gody wyzić bardzo všielował.
Bellerophon dziekował zazycliwošć one/
Naty ch miast Jobates á wziął czorke žázone.
Jakie gody przepyšne y iakie wesele/
Zwycieštwu tał wielkiego kedy inšych wiele.
Gynęto od ogromnei bestiei brzydliwei/
A teraš tam niezstało žadnei drapiešliwei.
Wygladzone prze szczesćie y meštwo dzielnego /
Bellerophonta mlodzienczá inz pomienionego.
Dšlyšawšy štenoba o zwycieštwie iego/
O Triumphiech radošnych załował á tego.
Ze niestracžon spotwárzy y iei o škarżenia /
Ješcze došedł ze i domem spowinowáczeni.

Cześćcia zaliu z zadrości śmierci sobie żadała /
Cześćcia też dla ostawy ktorei wiść nie miała.
Zabiela sie nedznieza alic winie obie /
W czym drugiego chciała miecz poniosła na sobie.
Strá piely myśli serce a serdeczne rany /
Na swei stawie nie chciały iusć cierpieć nágány.
O strem mieczem yderzy a krwawe strómienie /
Zona duşe od ciała aß w piekielne cienie.
Itak ci yporna myśl przed sie wziećcie złośnie /
Strácieli duşe matnie y percze zal þne

S V M M A.

Takie szczęście przedziwne Krolewiczá tego /
Bellerophonta młodziencza iusć pomienionego
Bedacz Kroleu y zoicá / y z swoy dziedziny /
Poiman od Pratusá iako wiezien y nny.
Tam bendacz sluzic musiał a rownemu sobie /
Krolewá sie w nim kochá zaras wrei ze dobie.
Wzgardzona iusć od niego skarzy a falsz wie /
Potempita go na śmierc a lic on zas żywie.
Przeto tilko ta chytróść / a szczęście dzielnego /
W tym wierşu opisane koniecz falecznego.

10,606

6422
1

